

Sygnatura akt II S 24/22

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2022 roku.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wiesław Pędziwiatr (sprawozdawca)

Sędziowie: SSA Jerzy Skorupka

SSA Artur Tomaszewski

po rozpoznaniu skargi wniesionej przez **G. Ż. (1)**

na naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę (...) sygn. akt (...)

na podstawie art. 12 ust. 2 i 4 ustawy z 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.).

p o s t a n o w i a

I. stwierdzić, że w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) nastąpiła przewlekłość postępowania;

II. przyznać skarżącej G. Ż. (1) od Skarbu Państwa – Prokuratury (...) we (...)sumę pieniężną w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych;

III. zwrócić G. Ż. (1) uiszczoną opłatę w wysokości 200 (dwustu) złotych.

UZASADNIENIE

29 lipca 2022 roku do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wpłynęła skarga z 21 lipca 2022 pokrzywdzonej G. Ż. (1) w związku postępowaniem przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę (...) w sprawie (...) na przewlekłość tego postępowania. Skarżąca wniosła o:

- 1) stwierdzenie, że w toku postępowania przygotowawczego toczącego się w Prokuraturze (...) pod sygn. akt. (...) doszło do przewlekłości postępowania;
- 2) przyznania od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej sumy pieniężnej w wysokości 5.000 złotych;
- 3) rozpoznania skargi także pod nieobecność skarżącej i jej pełnomocnika;
- 4) zasądzenie od Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Śródmieścia na rzecz skarżącej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych;
- 5) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z akt sprawy (...)(...) - na okoliczność długotrwałego i przewlekłego prowadzenia postępowania przygotowawczego przez prokurator Annę Szymanik przeciwko A. F. podejrzanego o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
- 6) zobowiązanie prokuratora do zakończenia postępowania przygotowawczego bez zbędnej zwłoki.

W piśmie z 26 lipca 2022 roku Prokuratura (...) reprezentowana przez Kierownika (...) Prokuratury (...) wniosła o oddalenie skargi, jako niezasadnej.

W odpowiedzi na skargę Prokurator Okręgowy we Wrocławiu w piśmie z 12 sierpnia 2022 roku (data wpływu do Sądu Apelacyjnego 23 sierpnia 2022 roku) zgłaszając swój udział w postępowaniu ze skargi G. Ż. (1) wniósł o jej oddalenie, jako niezasadnej.

Sąd Apelacyjny ustalił, co następuje:

Jest to pierwsza skarga ze strony pokrzywdzonej G. Ż. (1) w sprawie prowadzonej przez Prokuraturę (...).

Przystępując do rozpoznania skargi Sąd Apelacyjny ustalił, co następuje:

Sprawa prowadzona przez Prokuraturę (...) w sprawie (...) rozpoczęła się 21 sierpnia 2015 roku na skutek zawiadomienia złożonego przez pokrzywdzonych G. Ż. (1) i T. C. o popełnieniu przestępstwa. Dotyczyło oszustwa popełnionego przez A. F..

Akta postępowania na ten moment liczą 6 tomów.

W toku tego postępowania podjęto zasadnicze dla badanej sprawy czynności proceduralne:

- 1) 15 października 2015 r. prokurator Prokuratury (...) wszczął śledztwo w sprawie doprowadzenia w 2013 r. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. Ż. (1) i T. C. poprzez zatajenie wad, znacznie obniżających wartość i użyteczność nieruchomości położonej w S.;
- 2) 29 grudnia 2015 r. przesłuchano w charakterze świadka M. O.;
- 3) 14 stycznia 2016 r. przesłuchano w charakterze świadka B. I.;
- 4) 4 marca 2016 r. przesłuchano w charakterze świadka A. F.
- 5) 15 i 19 kwietnia 2016 r. została przeprowadzona konfrontacja pomiędzy A. F. a T. C.;
- 6) pismami z 13 maja 2016 r. Komisariat Policji W. zwrócił się do Starostwa Powiatu (...) o podanie informacji w sprawie;
- 7) pismem z **2 czerwca 2016 r.** Prokuratura (...) zwróciła się do Sądu Okręgowego we Wrocławiu o udostępnienie akt spraw o sygn. I C 199/10 i I C 429/10;
- 8) 8 czerwca 2016 r. prokurator dokonał oględzin akt sprawy Sądu Okręgowego we Wrocławiu., sygn. akt IC 429/10;
- 9) pismem z 14 czerwca 2016 r. prokurator ponownie zwrócił się do Sądu Okręgowego we Wrocławiu o udostępnienie akt sprawy o sygn. C 199/10;
- 10) pismem z 21 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu poinformował Prokuraturę, że akta tej sprawy C 199/10 zostały dołączone do sprawy I C 641/15 i wraz z nimi zostały przekazane biegłemu;
- 11) **postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016 roku zawieszono śledztwo** w sprawie o sygn. (...) z uwagi na konieczność wykonania czynności procesowych z udziałem M. F., która nie przebywała na terenie Polski;
- 12) 6 września 2016 r. za pośrednictwem tut. Prokuratury (...)w sprawie tej został skierowany wniosek do Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Królestwie Wielkiej Brytanii;

- 13) postanowieniem z 09 grudnia 2016 roku, sygn. akt II Kp 844/16, Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia II Wydział Karny nie uwzględnił zażalenia pokrzywdzonych i zaskarżone postanowienie o zawieszeniu postępowania utrzymał w mocy;
- 14) 9.01.2017 roku prokurator wystąpił do Ambasady RP w Wielkiej Brytanii, na jakim etapie jest sprawa;
- 15) 13.11.2017 roku - ponowne zapytanie prokuratora do Ambasady RP w Wielkiej Brytanii, na jakim etapie jest sprawa;
- 16) 10 stycznia 2018 r. skierowano wnioski o wykonanie międzynarodowej pomocy prawnej do organów ścigania Królestwa Wielkiej Brytanii z uwagi na niemożność zrealizowania tej czynności przez polską placówkę dyplomatyczną;
- 17) 28 czerwca 2018 r. Prokuratura (...) uzyskała materiały z międzynarodowej pomocy prawnej z Królestwa Wielkiej Brytanii, z których wynikało, że czynność przesłuchania w charakterze świadka M. F. nie może zostać zrealizowana przez brytyjskie organa ścigania;
- 18) jednocześnie prowadzono czynności mające ustalić miejsce pobytu tego świadka;
- 19) 29 października 2019 r. w Prokuraturze (...) przesłuchano w charakterze świadka M. F.;
- 20) **postanowieniem z 25 sierpnia 2020 roku postępowanie o sygn. 4362 1.Ds.60.2021 zostało podjęte zawieszono postępowanie;**
- 21) **postanowieniem 31 sierpnia 2020 roku postępowanie w tej sprawie, na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k., zostało umorzono;**
- 22) Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny postanowieniem z 5 lutego 2021 roku, sygn. akt. III Kp 3829/20, **uwzględnił zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonych z 11 września 2020 roku i zaskarżone postanowienie o umorzeniu postępowania w tej sprawie uchylił;**
- 23) 22 kwietnia 2021 r. prokurator dokonał oględzin akt sprawy o sygnaturze IC 199/10 Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny;
- 24) pismem z 25 czerwca 2021r. prokurator zwrócił się do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu o udostępnienie akt sprawy o sygn. I C 641/15;
- 25) **postanowieniem z 25 czerwca 2021 roku postępowanie w tej sprawie zostało ponownie zawieszono z uwagi na niemożność wykonania czynności procesowych z udziałem świadka I. P.;**
- 26) decyzja ta została zaskarżona przez pełnomocnika pokrzywdzonych;
- 27) postanowieniem z 30 września 2021 roku prokurator uwzględnił zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonych na postanowienie o zawieszeniu śledztwa z 25 sierpnia 2021 roku, albowiem 19 sierpnia 2021r. wykonano czynności z udziałem I. P.;
- 28) pismem z 30 września 2021r. prokurator ponownie zwrócił się do Sądu Okręgowego we Wrocławiu o udostępnienie akt sprawy o sygnaturze I C 641/15.
- 29) z odpowiedzi Sądu z 8 października 2021r. wynikało, że akta tej sprawy zostały przekazane do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu;
- 30) pismem z 24 listopada 2021r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu poinformował Prokuraturę (...) o przesłaniu akt tej sprawy do Sądu Najwyższego wraz ze skargą kasacyjną;

31) pismem z 22 grudnia 2021 r. prokurator ponownie wystąpił do Sądu Okręgowego we Wrocławiu o wypożyczenie akt sprawy o sygnaturze IC 641/15. W odpowiedzi Sąd Okręgowy poinformował Prokuraturę (...), że akta sprawy nadal znajdują się w Sądzie Najwyższym;

32) **postanowieniem z 22 grudnia 2021 roku postępowanie przygotowawcze w tej sprawie zostało ponownie zawieszono do czasu rozpoznania skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy** z uwagi na niemożność dokonania oględzin akt IC 641/15 Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział Cywilny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniesiona przez pokrzywdzoną skarga zasługuje na uwzględnienie.

Skarga o stwierdzenie, że w postępowaniu przygotowawczym nastąpiła przewlekłość postępowania może być uwzględniona, jeśli są podstawy do przyjęcia, że na skutek działania lub bezczynności prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze, naruszone zostało prawo strony do rozpoznania jej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki; Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm., zwanej dalej ustawą).

Konieczne jest więc ustalenie, że wystąpiła zwłoka w postępowaniu przygotowawczym (przewlekłość postępowania) oraz że zwłoka w tym postępowaniu jest nieuzasadniona.

Przy ocenie, czy doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania jej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, trzeba – zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku – mieć na uwadze terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawłości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Nie każda zwłoka może być przyczyną stwierdzenia przewlekłości, lecz jedynie zwłoka nieuzasadniona. Ocena, czy postępowanie trwa dłużej niż to konieczne, dokonywana musi być na podstawie zarówno analizy charakteru dokonywanych czynności, jak i stanu faktycznego sprawy. Przewlekłość w postępowaniu przygotowawczym wiązana jest zawsze z działaniami prokuratora - albo z przewlekłym osobistym prowadzeniem postępowania, albo z dopuszczeniem do przewlekłości nadzorowanego postępowania.

W orzecznictwie wskazuje się, że „ przez przewlekłość postępowania rozumie się w praktyce brak czynności zmierzających do rozstrzygnięcia zachodzący dłużej niż jest to konieczne do rozważenia sprawy bądź zgromadzenia dowodów. Chodzi o to, by czynności zmierzające do wydania orzeczenia kończącego zabierały odpowiednią ilość czasu, to jest odbywały się bez zbędnej zwłoki (...). Taką zbędną zwłoką nie jest każdy upływ czasu, ale dopiero nadmierne odstępstwo od czasu zwykle koniecznego dla wykonania określonych czynności. Przewlekłość postępowania zachodzi wtedy tylko, gdy zwłoka w czynnościach jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy” (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 23 listopada 2010 r. sygn. akt II S 28/10; por. również postanowienie Sądu Najwyższego z 07 października 2010 r. sygn. akt WSP 13/10; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 09 lutego 2005 r. sygn. akt II S 5/05; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 07 kwietnia 2009 r. sygn. akt II S 4/09).

Należy także przywołać, dla potrzeb badanej sprawy ze skargi G. Ż. (1), art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i wykładnię tego przepisu w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, a zwłaszcza użytego w nim pojęcia „rozsądny termin zakończenia sprawy”. Zgodnie z tym przepisem każdy ma prawo do rozpoznania jego sprawy w rozsądnym terminie. Ocena, czy przewlekłość postępowania jest uzasadniona, musi być dokonywana w świetle szczególnych okoliczności sprawy i z uwzględnieniem takich kryteriów określonych w orzecznictwie Trybunału jak: stopień złożoności sprawy, zachowanie skarżącego i odpowiednich władz oraz znaczenie materii objętej skargą

(zob. m.in. Kubiszyn v. Polska, wyrok ETPC 37437/97 z 30.01.2003; Jagiełło v. Polska, decyzja ETPC 61437/00 z 30.04.2002 r.; Jedamski v. Polska, wyrok ETPC 29691/96 z 26.07.2001 r.; Malicka-Wąsowska v. Polska, decyzja ETPC 41413/98 z 5.04. 2001 r.; Sobczyk v. Polska, wyrok ETPCz 25693/94 z 2000 r.).

Ustawa nie określa wprost jaki okres oczekiwania na zakończenie postępowania przygotowawczego należy uznać za nieuzasadnioną zwłokę. Pewna wskazówka wynika jednak z art. 14 ustawy, który stanowi, że ponowna skarga na przewlekłość postępowania w tej samej sprawie może być wniesiona po upływie 12 miesięcy. Oznacza to, że ustawodawca – generalnie – uznał za przewlekłe postępowanie, które trwa dłużej niż 12 miesięcy.

In concreto prawo skarżącej do rozpoznania jej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone.

Postępowanie zostało w sprawie tej rozpoczęte 21 sierpnia 2015 roku w Prokuraturze (...) zawiadomieniem o przestępstwie złożonym przez pokrzywdzonych G. Ż. (1) i T. C.. Śledztwo w tej sprawie wszczęto 15 października 2015 roku i było wielokrotnie przedłużane oraz wykonywane różne czynności procesowe, co obrazują przynajmniej w pewnym zakresie dane wymienione w części ustalającej istotne fakty w tej sprawie.

To prawda, że śledztwo w tej sprawie wymagało podjęcia czynności w obrocie zagranicznym z uwagi na uznaną przez prowadzącego śledztwo konieczność przesłuchania M. F.. Jednak nie jest akceptowalnym tak długi czas na wykonanie czynności przesłuchania M. F. w związku z jej bytnością za granicą. Jeśli prokurator wystąpił o pomoc prawną do Ambasady RP w Wielkiej Brytanii 6 września 2016 roku, a dopiero 9.01.2017 roku, zaś następnie 13.11.2017 roku – zapytuje ambasadę, na jakim etapie jest sprawa (przy czym nie doszukano się w aktach odpowiedzi na te zapytania), a zatem czyni to dwukrotnie, a ostatni raz ponad rok od swego wystąpienia to już takie procedowanie nasuwa wątpliwości, co do rzetelności i zaangażowania prowadzącego sprawę w jej zakończeniu.

Podobnie trudno akceptowalne jest postępowanie w zakresie dotyczącym uzyskania akt sprawy I C 641/15. Po raz pierwszy o te akta prokurator wystąpił 14 czerwca 2016 roku i co nad wyraz wymowne do chwili obecnej nie dokonał przeglądu tych akt, choć uznaje taką czynność za nieodzowną. Mimo, że akta te były w posiadaniu Sądu Okręgowego we Wrocławiu poza wystosowaniem pism o ich dostarczenie tylko do takich działań ograniczył swoją aktywność (ostatni wniosek o przekazanie akt z 25 czerwca 2021 roku) w sprawie, która toczy się w ramach śledztwa od 2015 roku. Metodyka pracy w takiej sytuacji nakazywała choćby dokonanie ich przeglądu w siedzibie Sądu dysponującego tymi aktami (także Sądu Najwyższego) i wykonanie odpowiednich uwierzytelnionych kopii tej ich części, które dla postępowania mają znaczenie.

Brak takiej aktywności prowadzących śledztwo spowodował, że sprawa ta trwa 7 lat i nie znajduje jeszcze swego merytorycznego rozstrzygnięcia, zaś to z 31 sierpnia 2021 roku o umorzeniu śledztwa nosi w sobie cechy pozornego rozpatrzenia tej sprawy na etapie postępowania przygotowawczego. Wniosek taki jawi się jako uzasadniony jeśli zważyć, że od momentu przesłuchania 29 października 2019 roku poszukiwanego, także z wykorzystaniem pomocy międzynarodowej, świadka M. F. dopiero prawie rok później podjęto zawieszzone postępowanie (25.08.2020 roku) i 6 dni później je umorzono (31.08.2020 roku).

Reasumując stwierdzić należy, że z powodu nieskutecznych, spóźnionych i nieefektywnych działań związanych z przesłuchaniem M. F. oraz czynności dotyczących akt sprawy I C 641/15 i wieloletniego niewykonania ich przeglądu w sprawie G. Ż. (1) w stopniu oczywistym doszło do zbędnej zwłoki skutkującej brakiem decyzji merytorycznej dotyczącej sprawy, w której występuje ona jako pokrzywdzona.

Przedstawione w części ustalającej czynności wykonane przez prokuratora dowodzą, że śledztwo nie było prowadzone pasywnie w okresie do 9 stycznia 2017 roku. Organy śledcze podejmowały wymienione wyżej czynności, w tym, co ma dla wyrażanych tu ocen istotne znaczenie, także działania w kontaktach z organami innego państwa. Zdaniem jednak Sądu Apelacyjnego czynności Prokuratury po wystąpieniu 9 stycznia 2017 roku do Ambasady RP o informację, na jakim etapie jest sprawa nie można w żadnym razie określić, jako aktywne działania zdążające do podjęcia rozstrzygającej decyzji na etapie śledztwa.

Otóż rzeczą prowadzącego śledztwo jest podjęcie czynności zmierzających do wykonania wniosku o pomoc prawną w zakresie oczekiwanym, jeśli uznaje, że udzielone do tej pory informacje są niewystarczające do zakończenia postępowania. Występowanie o uzupełnienie danych, przypomnienie o oczekiwaniu na ich uzyskanie, wyjaśnienie powodów, dla których one są niezbędne i podkreślenie, że bez ich uzyskania nie jest w stanie podjąć decyzji finalnej, wskazanie, że postępowanie toczy się od 21 sierpnia 2015 roku, co naraża Skarb Państwa na odpowiedzialność za przewlekłość postępowania to przykładowe czynności, które można było wykonać, aby przyspieszyć realizację wniosku o pomoc prawną, w tym zwłaszcza przez zobowiązaną do takiej pomocy ambasadę. Podobne aktywne zachowania wymagane były w związku z koniecznością dokonania wglądu w akta sprawy cywilnej, jeśli dane w nich zawarte zostały uznane przez prowadzącego śledztwo za niezbędne. Przy czym, co podkreślić należy ponownie, możliwe i naturalne było wykonanie kopii tych akt nawet w siedzibie Sądu, który w danym momencie nimi dysponował. Nie można zapominać, że śledztwo jest dopiero pierwszym etapem postępowania karnego. Ewentualnym jego efektem będzie przecież postępowanie sądowe, na które także należy przewidywać odpowiedni czas. I w tym świetle nie sposób uznać, aby toczące się od 7 lat śledztwo, nie naruszało praw pokrzywdzonej do rozpoznania jej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Brak aktywności organu śledczego w okresie od 9 stycznia 2017 roku, a zatem niemalże przez 5 lata (trudno za taką uznać czynność wystąpienia dopiero po roku, bo 20 stycznia 2018 roku do organów brytyjskich z wnioskiem o pomoc prawną i kolejnych pisemnych wystąpień o nadesłanie akt) jedynie przekonuje o przewlekłości postępowania przygotowawczego. Bierność w tym zakresie prowadzi do pozostawiania przez pokrzywdzoną w stanie zawieszenia i niepewności, co do właściwej ochrony jej praw, w tym także praw procesowych. Wszak art. 45. ust. 1. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi, że Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

Jasnym więc jest, że prawo takie przysługuje także pokrzywdzonej. Tego zaś prawa w skutek opieszałości organów śledczych pokrzywdzona została obecnie pozbawiona.

Akceptując skargę na przewlekłość postępowania, Sąd orzeka w granicach żądań strony przytoczonych w skardze (art. 6 i 12 ustawy).

W takim stanie rzeczy Sąd Apelacyjny, uwzględniając skargę, stwierdza, że in concreto nastąpiła przewlekłość postępowania (art. 12 ust. 2 ustawy), mając przy tym na uwadze charakter i zakres tej sprawy przyjęto, że przewlekłość ta datuje się od 9 stycznia 2017 roku, kiedy wystąpiono do Ambasady RP po raz pierwszy o informację na jakim etapie jest sprawa. Późniejsze działania, nawet wystąpienie o pomoc prawną do władz brytyjskich, cechuje jednoznacznie stwierdzone opóźnione działanie.

Prokurator uznając za konieczne dokonanie przeglądu akt sprawy I C 641/15 winien podjąć także osobiste działania, nawet w siedzibie Sądu Najwyższego, jeśli akta te tam się znajdują, aby jak najszybciej zgromadzić całość materiału dowodowego i zakończyć tę sprawę merytoryczną decyzją.

W rezultacie przyjęcia, że doszło do przewlekłości w postępowaniu śledczym przyznano skarżącej, jako odpowiednią sumę pieniężną, tę którą określono w części rozstrzygającej i jest ona zgodna z jej żądaniem (art. 12 ust. 4 ustawy).

Ustalając wysokość sumy pieniężnej z tytułu przewlekłości postępowania, Sąd miał na uwadze czas trwania postępowania, rodzaj sprawy, w której nastąpiła przewlekłość oraz jej znaczenie dla skarżącej pamiętając, że czynności podejmowane w tej sprawie w ramach poszukiwania dowodów wynikają z decyzji prokuratora. Skoro jednak organ śledczy zdecydował się podjąć działania weryfikujące okoliczności dla sprawy istotne w jego przekonaniu to na nim spoczywa obowiązek ich sprawnego przeprowadzenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny uznał, że złożona przez pokrzywdzoną skarga na przewlekłość postępowania jest zasadna. Treść uzasadnienia skargi, w konfrontacji z krytyczną analizą czynności w sprawie podejmowanych przez organy śledcze, nie dostarcza argumentów pozwalających na uwzględnienie stanowiska Prokuratury (...) oraz Prokuratury (...)we W..

Podstawę prawną zwrotu uiszczonej opłaty od skargi stanowi art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z dnia 16 sierpnia 2004 roku Nr 179, poz. 1843; z późniejszymi zmianami).

Mając na uwadze powyższe – Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.

SSA Jerzy Skorupka SSA Wiesław Pędziwiatr SSA Artur Tomaszewski